

15 marca 1932 r.

B60s 1/64

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 15411.

Kl. 63 c 91.

Alwin Richter
(Lipsk, Niemcy).

Rozpylacz do skrapiania przedmiotów przy czyszczeniu.

Zgłoszono 8 stycznia 1931 r.

Udzielono 16 stycznia 1932 r.

Pierwszeństwo: 13 czerwca 1930 r. (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest rozpylacz do skrapiania powierzchni pojazdów przy czyszczeniu.

Różni się on przede wszystkim tem od znanych rozpylaczy tego rodzaju np. do rozpylania barwników lub podobnych materiałów, że umożliwia zastosowanie pomp powietrznych, które np. mogą być wkręcane zamiast świec zapłonowych do cylindrów silnika spalinowego, wytwarzając tylko przerywany strumień tłoczonego powietrza, i że posiada komorę w wydrążeniu rękojeści do wyrównywania przerywanego strumienia tłoczonego powietrza oraz określone przekroje przed dyszą tak, iż nawet przy najbardziej nieumiejętnem obchodze-

niu się otrzymuje się prawie równomierny wypływ rozpylonej cieczy.

Na rysunku przedstawiono przedmiot wynalazku dla przykładu częściowo w widoku, a częściowo w przekroju.

Szczególłą cechą tego rozpylacza jest wydrążenie *a* w jego rękojeści *b*, użyte jako zbiornik względnie komora wyrównawcza sprężonego gazu, w szczególności sprężonego powietrza. Komora ta umożliwia prawie zupełnie równomierny wypływ sprężonego powietrza, doprowadzanego przez silnik strumieniem przerywanym.

Rozpylana ciecz *c* dopływa do rozpylacza własnym ciężarem, przyczem dopływ *d* cieczy oraz strumień sprężonego gazu *e* są

tak dławione, iż wytryska tylko ściśle określona ilość cieczy, tworząc mgłę pożądaną przy czyszczeniu powierzchni.

Na skutek zbyt silnego działania, sprężone powietrze mogłoby porywać za dużo cieczy, co powodowałoby nietylko marnowanie tej cieczy, lecz utrudniałoby również czyszczenie z powodu zbyt silnego zwilżania. Tej niedogodności zapobiega urządzenie do regulowania dopływu cieczy względnie sprężonego gazu.

Dopływ rozpylanej cieczy *c* ze zbiornika *f* jest ograniczony dyszą *g*, przez którą może przepływać tylko ściśle określona ilość rozpylanej cieczy, dopływ jest przytem całkowicie niezależny od ciśnienia sprężonego powietrza.

Poza tem dopływ cieczy może być doświadczalnie tak wyregulowany, aby wpływ cieczy był wystarczający do należytego skropienia czyszczonych powierzchni.

Można również regulować dopływ *e* sprężonego gazu zwłaszcza dławić go dodatkowo w miejscu *h* np. zapomocą śrubki ręcznej, co jest korzystne zwłaszcza wtedy, gdy sprężone powietrze jest dostarczane przez silnik spalinowy jako sprężarkę po wkręceniu doń zastępczo zamiast świecy odpowiedniego króćca z zaworem, gdyż wtedy tłoczenie nie jest równomierne, lecz zawsze zależne od ilości obrotów silnika, korzystnem jest wreszcie wypełnienie wy-

drażenia rozpylacza, które jest użyte jako komora wyrównawcza sprężonego gazu, całkowicie lub częściowo odpowiednim materiałem filtrującym *i*, celem oczyszczenia

przetłaczanego gazu oraz uzyskania równomierności jego przepływu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rozpylacz działający przerywanym strumieniem gazów np. silnika samochodowego, znamieny tem, że jego rączka (*b*) posiada wydrążenie (*a*), które służy za komorę wyrównawczą względnie zbiornik gazu tłoczonego.

2. Rozpylacz według zastrz. 1, znamieny tem, że posiada zbiornik dla rozpylanej cieczy (*c*) umieszczony nad dyszą, wobec czego ciecz ta dopływa do dyszy własnym ciężarem, przyczem dopływ (*d*) tej cieczy oraz strumień (*e*) gazów tłoczonych może być regulowany.

3. Rozpylacz według zastrz. 1, znamieny tem, że wydrążenie (*a*) w rękojeści (*b*), jest całkowicie lub częściowo wypełnione materiałem oczyszczającym ten gaz (*i*).

Alwin Richter.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

